

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Boekbespreking van: Contemporary International Theory and the Behavior of States

Tudyka, K.P.

Citation

Tudyka, K. P. (1975). Boekbespreking van: Contemporary International Theory and the Behavior of States. *Acta Politica*, 10: 1975(1), 102-103. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3451541>

Version: Publisher's Version

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3451541>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

laten verleiden tot een morele kruistocht tegen de in het verleden gevoerde koloniale politiek. Een zekere tekortkoming acht ik dat aan het eind niet geheel duidelijk wordt wat nu precies de beoogde bijdrage van de studie is geweest tot de kennis van het gedrag van kleine staten in het algemeen. Voor mij bestaat die uit het inzicht dat kleine staten, die binnen bepaalde grenzen dreigementen en weerspanning niet schuwen, een dusdanig effectief gebruik van een bijzondere strategische positie kunnen maken, dat het beleid van hun machtige beschermers wezenlijk wordt beïnvloed.

A. van Staden

Joseph Frankel, **Contemporary International Theory and the Behaviour of States**. Oxford (Oxford University Press) 1973, -131 blz., £ 1,25

Het boek informeert over wetenschappelijke benaderingen, modellen, ontwerpen etc. van internationale betrekkingen. De auteur, hoogleraar in de politologie aan de universiteit van Southampton, wijst meteen al in het begin op de vele en onderscheiden methoden in de bestaande theorieën over de internationale betrekkingen en daarmee op het kameleonachtige karakter van het begrip 'theorie'. Hij beperkt zich tot een beschrijving, illustreert deze met voorbeelden en voegt een — meestal vreemd — oordeel eraan toe. Hij geeft geen analyse of reflectie van de theorieën, maar ook van een eigen theorie kan geen sprake zijn. Behavioristische theorietypen worden gepresenteerd, historisch-sociologische of historisch-materialistische theorieën ontbreken. Daardoor wordt er alleen met VS-amerikaanse auteurs rekening gehouden.

Frankel maakt allereerst onderscheid tussen 'methoden-gerichte' benaderingswijzen' zoals simulatie, het verzamelen van data, het quantificeren en de prognose, die theoretisch op verschillende manieren gebruikt worden. De theorieën zelf brengt hij in drie hoofdgroepen onder, systeem-, handelings- en interactietheorie als ook integratietheorie als tussengroep. Iedere groep wordt in een hoofdstuk van ongeveer vijftien bladzijden afgehandeld. Uiteraard bevat een dergelijk overzicht niet meer dan een gesystematiseerd — en daardoor nuttig — resumé van conventionele VS-amerikaanse readers. Onder systeemtheorie wordt ook het linkage-concept behandeld, onder handelings-theorie van de staat vallen beslissingsmodellen, waarnemingsanalyses, concepten van het nationaal belang en van de nationale rol en onder interactietheorie verstaat de auteur de polemologie, het analyseren van conflicten, de spel- en onderhandelings-theorie. Iedere classificatie is min of meer willekeurig, maar men kan de polemologie niet als een deel van de interactietheorie beschouwen, eerder is hier sprake van een omgekeerde verhouding.

Het boek begint met een hoofdstuk over de verhouding theorie en praktijk. De auteur geeft hier alleen maar triviale opmerkingen, omdat hij dit probleem terugbrengt tot de relatie van theoretici en practici (= diplomaten, politici). Helaas betekent ook op andere plaatsen in het boek kortheid oppervlakkigheid en in het tweede hoofdstuk over het thema 'The Nature of International Theory' ook twijfelachtigheid. Daartoe enige voorbeelden: 'Thus the 'balance of power' theory was a reasonably adequate explanation of the basis of the nineteenth-century international system, as Marx's theory was applicable to the early stages of the Industrial Revolution; neither theory is able to explain later periods' (blz. 9). Wat wordt hier bedoeld met de balance of power theorie. Over het hier geopenbaarde 'begrip' van Marx nog maar te zwijgen. Nog een voorbeeld: 'In fact,

domestic-foreign linkages are so difficult to comprehend that even the theoreticians specializing in them are still very hazy about them' (blz. 5). Zelfs de theoretici? Welke? En waarom juist deze? En andere? Tenslotte dit voorbeeld: 'Earliest in the field were the international lawyers... A second wave came through diplomatic history...'. (blz. 17). En waar blijft de politieke economie? De imperialismeanalyse?

Het laatste hoofdstuk van het boek bevat een case-study over het toetreden van Groot-Brittannië tot de Europese Gemeenschap, waarbij gebruik wordt gemaakt van de tevoren ontwikkelde theoretische categorieën. Dit is aardig bedacht van de auteur, maar het is ook verraderlijk. Want juist hier wordt de beperktheid van de behavioristische theorieën op dramatische wijze duidelijk. Over oorzaak en aanleiding, over de bewegende krachten en werkende tendenzen, over de sociaal-economische belangen en over een historische bestemming van de integratie wordt namelijk niet gesproken. De reden voor de splitsing van de 'political elite' in 'pro- and anti-marketters' wordt gezien in 'the different ways in viewing Britain's longrange interests projected from her historical past and her national tradition' (blz. 115). Deze explicatie is oppervlakkig. Dit is ook noodzakelijk, als men tenminste niet via het begrip 'national interest' komen wil tot een maatschappijtheoretische analyse. De auteur weet dat het begrip 'national interest' misbruikt wordt en vaag is, maar toch kan hij er niet van afzien (blz. 77). En op die manier wordt oppervlakkigheid methode.

Als reden voor zijn keuze van behavioristische benaderingen en zijn vasthouden aan het begrip 'national interest' geeft Joseph Frankel in zijn voorwoord zijn idiosyncrasie en ervaring op dit gebied. Zeker zou de onbevangen lezer meer hebben aan een verwijzing naar de wetenschappelijk theoretische, wetenschappelijk politieke en wetenschappelijk organisatorische achtergrond van de door hem voorgestelde theorieën. Alleen al door zijn volume (131 p.) kan het boek nauwelijks meer zijn dan een primaire inleiding in het ondertussen conventioneel geworden theoretiseren over internationale betrekkingen. Rekening houdend met de genoemde bezwaren kan men het als zodanig gebruiken, omdat het overzichtelijk en zonder pretenties geschreven is.

Kurt P. Tudyka

Bernard C. Cohen. **The Public's Impact on Foreign Policy**. Boston (Little, Brown and Company) 1973, xi + 222 blz., £ 2,50

Cohen's nieuwe boek over de relatie tussen openbare mening en buitenlandse politiek in de Verenigde Staten sluit aan bij eerder werk op dit gebied zoals van Gabriel Almond (*The American People and Foreign Policy*, 1950), James Rosenau (*Public Opinion and Foreign Policy*, 1961) en van Cohen zelf (*The Political Process and Foreign Policy*, 1957). Kort gezegd probeert hij aan te geven welke perceptie de besluitvormers in de buitenlandse politiek hebben van de meningen die bij het Amerikaanse volk bestaan en welke rol deze meningen spelen in het besluitvormingsproces.

Voor een belangrijk deel ontleent schrijver zijn gegevens aan vijftig interviews die hij gedurende het studiejaar 1965-1966 met ambtenaren van verschillende niveaus en afdelingen van het State Department en het Bureau voor Internationale Ontwikkelingszaken (A.I.D.) heeft gehouden. Op deze interviews, aanvullend met de resultaten van eerdere interviews onder zijn leiding door studenten gehouden, benevens de bestaande primaire en secundaire literatuur baseert Cohen een groot deel van zijn analyse. Deze methode heeft het voordeel dat het